

hed for at afklare dette spørgsmål inden 1. januar 2005. For ikke at lade denne usikkerhed komme sådanne værker til skade foreslås det, at der gives en afgiftsrabat med udløb 1. januar 2005 på 8 øre/kWh. Ved en sådan ekstra afgiftsrabat vil nettoafgiftsbelastningen på fjernvarme fra sådanne værker ikke blive større end for tilsvarende værker ved forventelige virkningsgrader på varmepumpen. Der forventes ikke nævneværdige provenumæssige konsekvenser ved forslaget. Varmeværker, der kan opnå afgiftsrabat efter dette forslag, kan ikke samtidig opnå tilskud til elproduktion.

De foreslåede løsninger for el i varmepumper til fremstilling af varme til de kollektive varmforsyningsnet skal notificeres efter EU's statsstøtteregler.

Den pågældende bestemmelse indeholder desuden begrebet »fast installerede«, hvorved elektricitet forbrugt i de pågældende installationer heller ikke giver adgang til afgiftsgodtgørelse. Sigtet med bestemmelsen har været, at virksomhederne ikke kan opnå godtgørelse for afgift af elektricitet, der forbruges i elbaserede varmeaggregater, der er opstillet for at dække et permanent rumvarmebehov i et lokale. Der er på den anden side heller ingen tvivl om, at det samtidig har været hensigten, at elektriske varmeaggregater, der placeres midlertidigt i lokaler for at dække et kortvarigt behov for varme, ikke skulle være omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 3, hvilket indebærer, at et sådant forbrug i stedet er omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 1.

Den nuværende ordlyd af bestemmelsen har medført, at varmeaggregater, der ikke er fysisk fast installeret, ikke er anset for omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 3, uanset, at de som eneste varmekilde i et lokale, skulle dække det almindelige behov for rumvarme i lokalet.

Landsskatteretten har således i en konkret sag afsagt kendelse vedrørende den afgifts-/godtgørelsesmæssige stilling for forbrug af elektricitet i ikke-fast installerede radiatorer, der anvendes til opvarmning af et antal feriehytter på en campingplads, hvor radiatorerne var den eneste varmekilde. Landsskatteretten traf afgørelse om, at afgiften af elforbruget i de pågældende radiatorer er godtgørelsesberettiget efter elafgiftslovens § 11, stk. 1.

Skatteministeriet er derudover blevet gjort bekendt med, at både den tekniske udvikling men ikke mindst de installationsmæssige bestemmelser for elvarmeaggregater har medført, at udtrykket »fast installeret« ikke længere har den samme mening i forhold til hensigten med den pågældende lovbestemmelse. Tidligere var det normalt, at alle permanente elapparater blev

sluttet direkte til den faste elinstallation. Det vil med andre ord sige, at der var lighed mellem fast installation og permanent installation. Men efter at installeringen af stikkontakter er blevet billigere, og at der samtidig er et øget krav om servicevenlighed, er man i betydeligt omfang gået over til i stedet at slutte elvarmeaggregater til en stikkontakt, hvilket giver brugeren mulighed for selv at udskifte apparatet uden at involvere en autoriseret installatør.

Ikke mindst denne udvikling/ændring af de installationsmæssige forhold vil - med Landsskatterettens kendelse in mente - indebære en udhulning af den hidtidige lovbestemmelse. Endvidere kan det tilskynde virksomhederne til at erstatte andre varmekilder, f.eks. naturgasbaseret radiatorvarme med løstplacerede elradiatorer.

Af denne grund foreslås det, at begrebet »fast installeret« udgår af bestemmelsen i elafgiftslovens § 11, stk. 3, som i stedet suppleres med en bestemmelse om, at der fortsat er afgiftsgodtgørelse for forbrug af elektricitet i elvarmeaggregater, der placeres midlertidigt i et lokale for at dække et kortvarigt rumvarmebehov.

I forbindelse med vurderingen af, om et rumvarmebehov er kortvarigt eller mere permanent, kan der blandt andet ses på, om der er tale om elforbrug til supplerende rumvarme i meget kolde perioder, hvor et eksisterende varmforsyningsnet ikke kan dække behovet for rumvarme, eller om der foretages opvarmning af lokaler, hvor der almindeligvis ikke er behov for varme. Opvarmning af lokaler, hvor der er et grundlæggende varmebehov, f.eks. hotelværelser og hytter, kan ikke anses for kortvarigt, uanset at lokalet kun opvarmes i udlejningsperioden, f.eks. et par dage ad gangen.

Reglerne om opgørelse ved måling

Virksomheder, der anvender energi til både rumvarmeformål og procesformål, skal ikke foretage måling med henblik på en fordeling af energiforbruget, hvis energileverancen sker til hver sin olie-/brændselstank m.v. I disse tilfælde kan afgiften på fakturaen over olieleverancen til tanken, der forsyner procesanlægget, godtgøres efter procesreglerne, medens afgiften af olieleverancen på fakturaen til tanken, der forsyner rumvarmeanlægget, behandles efter rumvarmereglerne (ingen afgiftsgodtgørelse).

Hvis samme tank både forsyner procesanlægget og rumvarmeanlægget, skal der ske en måling af olieforbruget i enten rumvarmeanlægget eller procesanlægget.

Virksomheder, der både anvender energi til rumvarmeformål og til procesformål, og som benytter